

“Ανυπόστατα όσα διαδίδονται περί παπικών αξιώσεων”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

“Τελείως ανυπόστατα και υποβολιμαία είναι όσα διαδίδονται διά μέσου διαφόρων sites περί «παπικών αξιώσεων» του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της ημών Μετριοτήτος. Επαναλαμβάνομεν επ’ αυτού μόνον τα όσα λέγει ο μακαριστός Μητροπολίτης Καισαρείας Καλλίνικος Δελικάνης: «Η κηδεμονική πρόνοια και αντίληψις της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας παρεμβαινούσης - ποί μεν αυτεπαγγέλτως και ως εκ καθήκοντος, ποί δε κατ’ επίκλησιν των ενδιαφερομένων - και παρεχούσης την αποτελεσματικήν αυτής συμβολήν προς διαίτησιν και επίλυσιν διαφορών αναφυσισών μεταξύ των αγίων του Θεού Εκκλησιών ... ουδέποτε και ουδαμού βραδύνει ή ελλείπει». Αυτή είναι η ευθύνη μας. Αυτή είναι η παρακαταθήκη μας. Το μαρτυρούν γεγονότα και έγγραφα. Δεν έχομεν δικαίωμα να την απαρνηθούμε! Πάντα τα περί άλλων προθέσεων και καταστάσεων θρυλούμενα είναι fake news”, τόνισε η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος

στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία, στην οποία χοροστάτησε.

Ο Παναγιώτατος χοροστάτησε σήμερα, Δευτέρα, 14 Δεκεμβρίου 2020, με την ευκαιρία της χθεσινής εορτής, με το Ιουλιανό ημερόλογο, του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, στο φερώνυμο πανηγυρίζον Βατοπαιδινό Μετόχι στον Γαλατα, που έχει παραχωρηθεί για τις λειτουργικές ανάγκες της Σλαβόφωνης Κοινότητας της Πόλεως.

Στην ομιλία του ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στο ζήτημα της Ορθοδόξου Διασποράς, στο πλαίσιο και των αποφάσεων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου.

“Το 2020 συμπληρώνονται 100 έτη από της επισήμου ιδρύσεως της ρωσικής Διασποράς εις την δυτικήν Ευρώπην και την Βόρειον Αμερικήν. Η βιαία εγκαθίδρυσις του κομμουνιστικού καθεστώτος εις την Ρωσσίαν ωδήγησεν αναριθμήτους πολίτας εις την φυγήν, με αποτέλεσμα να αλλάξη η σύνθεσις της Ορθοδόξου Διασποράς εις την Δύσιν. Εις τους απλούς μετανάστας και πρόσφυγας προσετέθησαν πολλοί άνθρωποι με εξαιρετικήν μόρφωσιν και θεολογικήν παιδείαν, οι οποίοι ηδύναντο να παρουσιάσουν την Ορθόδοξον παράδοσιν και τον πολιτισμόν εις υψηλόν πνευματικόν και διανοητικόν επίπεδον. Κατά τας δύο δεκαετίας του Μεσοπολέμου, συνέβη μία πραγματική θεολογική αναγέννησις, χαρακτηριστικόν της οποίας ήτο η «επιστροφή εις τους Πατέρας» και η γόνιμος αντίδοσις με την δυτικήν σκέψιν. Τότε διεμορφώθη μία ρωμαλέα ταυτότης εις την Ορθόδοξον θεολογίαν, η οποία καρποφορεί μέχρι σήμερα. Τα ονόματα Σέργιος Μπουλγκάκοφ, Γεώργιος Φλωρόφσκυ, Νικόλαος Αφανάσιεφ, Αλέξανδρος Σμέμαν, και, φιλοσοφικώτερα, ο Νικόλαος Μπερντιάγιεφ, μεταξύ άλλων πολλών, μαρτυρούν περί της συντελεσθείσης προόδου.

Βεβαίως, η πορεία της Ορθοδόξου Διασποράς, κατά τον διαρρεύσαντα αιώνα, είχε και προσκόμματα, με κυριώτερον το ζήτημα των πολλαπλών δικαιοδοσιών και πλειόνων του ενός Ορθοδόξων επισκόπων εις τον αυτόν τόπον. Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Κρήτη, 2016) ησχολήθη με το θέμα της Ορθοδόξου Διασποράς και απεφάσισε να διατηρηθούν αι «Επισκοπικαί Συνελεύσεις». Διεκηρύχθη δε ότι κοινή βούλησις των Ορθοδόξων Εκκλησιών είναι η επίλυσις του ζητήματος τούτου «το ταχύτερον δυνατόν», ώστε να εφαρμοσθή η «κανονική ακρίβεια» και να υπάρχη «εις μόνον επίσκοπος εις τον αυτόν τόπον». Αυτό απαιτεί η Ορθόδοξος εκκλησιολογία και η κανονική παράδοσις και πράξις της Εκκλησίας (βλ. το κείμενον της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου Η Ορθόδοξος Διασπορά)”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στη συνέχεια, τόνισε:

“Διά τα προβλήματα της Ορθοδόξου Διασποράς η μόνη λύσις είναι η «προσήλωσης εις το πνεύμα και τα πλαίσια του 28ου κανόνος της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου», ο οποίος αποτελεί τον «χρυσούν γνώμονα» διά την «διάρθρωσιν και διευθέτησιν των ορθοδόξων πραγμάτων εν τη Διασπορά» (Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου, Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία, Θεσσαλονίκη 1972, σ. 332). Εις την αδιάπτωτον μέριμναν του Οικουμενικού Πατριαρχείου διά την ευστάθειαν της Ορθοδοξίας, δεν ίσχυσαν και δεν εφηρμόσθησαν ποτέ αρχαί ξέναι προς την κανονικήν παράδοσιν της Εκκλησίας, την κατοχυρωθείσαν υπό των Οικουμενικών Συνόδων και καθηγιασμένην υπό της εκκλησιαστικής πρακτικής πολλών αιώνων. Εν τη εννοία ταύτη, ως έχει προσφυέστατα γραφή, «η πρωτεύουσα θέσις του Οικουμενικού Θρόνου εν τη ορθοδόξω ανατολή», αποτελεί «όχι μόνον παρωχημένον γεγονός του παρελθόντος», αλλά «ζώσαν και ενεργόν αρχήν» (ο.π., σ. 334)”.

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον ιερατικώς υπεύθυνο του Μετοχίου, Πανοσιολ. Μ. Ιεροκήρυκα κ. Πανάρετο, καθώς και προς τον νέο Αρχιμανδρίτη της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, π. Βίκτωρα, τον οποίο χειροθέτησε λίγο νωρίτερα, “διά την εύορκον ιερατικήν και ποιμαντικήν τους διακονίαν”. Συνεχάρη δε όλους τους προθύμους συνεργάτες τους για την προσφορά τους και ευχαρίστησε όλους τους πιστούς που συμμετείχαν στην σημερινή πανήγυρη. “Όσοι Ορθόδοξοι πιστοί ζούν εις την Πόλιν και εις ολόκληρον την χώραν μας είναι πνευματικά τέκνα της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, η οποία και τα περιβάλλει με περισσήν αγάπην”, τόνισε ο Πατριάρχης.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης καλωσόρισε και τα παριστάμενα μέλη της ομάδος χειροσφαιρίσεως (handball) «Ανόρθωσις», από την Κύπρο, καθώς και τους υπευθύνους της ομάδος, Εντιμ. κυρίου Κωνσταντίνο Φιλαρέτου και Ανδρέα Ανδρέου. “Συνηθίζομεν να λέγωμεν εις όσους Ορθοδόξους πιστούς έρχονται εις την Πόλιν μας, ότι δεν είναι απλοί επισκέπται, αλλά προσκυνηταί εις ένα τόπον όπου εγράφη με χρυσά γράμματα η ιστορία της Εκκλησίας και του Γένους, όπου και σήμερα συνεχίζει να κτυπά η καρδιά της Ορθοδοξίας. Σας παρακαλούμεν να μεταφέρετε εις τον Μακαριώτατον και προσφιλέστατον αδελφόν Αρχιεπίσκοπον Κύπρου κύριον Χρυσόστομον την αγάπην και τας εγκαρδίους ευχάς της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και ημών προσωπικώς. Περιβάλλομεν τον Μακαριώτατον με μεγάλην εκτίμησιν και τιμήν”, κατέληξε ο Παναγιώτατος.

Διαβάστε ακόμα - Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο Βατοπαιδινό Μετόχι στον Γαλατά

Δείτε φωτογραφικά στιγμιότυπα:

